

Ett århundrade på samma adress

Jubileumsskrift utgiven av Handelsgillet i Helsingfors r.f. 2024

Christian Borenus
ordförande för Handelsgillet styrelse

Nyckeln är ett eget hus

Föreningshus är viktiga. En förenings identitet definieras utgående från flera komponenter, i första hand verksamheten och medlemmarna. Men i många fall är även huset där verksamheten försiggår avgörande för organisationens identitet och medlemmarnas sammanhållning.

Så är det i högsta grad för Handelsgillet. Under de första sextiosex åren verkade föreningen på nio olika adresser innan Gillet för hundra år sedan kom till Kaserngatan 23.

Ett eget hus ger stabilitet och möjligheter till långsiktig

planering av verksamheten. Det egna hemmet bidrar till kontinuitet och trygghet, fastän verksamheten över tiden varierar i inriktning och intensitet.

I stadgarna står det att Handelsgillet's ändamål bland annat är "att efter förmåga ställa lokal till förfogande för medlemmarna, finlandssvenska föreningar och näringslivets sammanträden". Här ser vi alltså en viktig tilläggsdimension: Gillet's hus är inte till enbart för medlemmar utan är samtidigt en samlingsplats för andra föreningar och organi-

sationer, vilket är ett element i föreningens allmännyttiga uppdrag.

En fastighet kräver kontinuerlig översyn, skötsel och renovering. Att detta inte är alldeles enkelt att klara av får man snabbt en uppfattning om då man fördjupar sig i de senaste 100 åren av Gillet's historia. Under decenniernas gång har åtgärder av varierande slag vidtagits för att hålla huset i skick. Att anpassa nödvändiga åtgärder till ekonomiska realiteter har ofta vållat stort huvudbry. Efter den senaste renoveringen och

ombyggnaden har vi nu den nygrundade Handelsgillet's fastighetsfond vars ändamål är att i framtiden underlätta denna anpassning.

Denna publikation sammanfattar Handelsgillet's era hittills på Kaserngatan 23 med fokus på själva huset. Det som träder fram är ett sekel fyllt av en fascinerande blandning av intressanta skeenden, dramatiska incidenter och pikanta inslag.

Vi har all anledning att med stolthet och glädje nu fira dessa hundra år av Gillet's på Kaserngatan 23.

Jubileumsskrift utgiven i februari 2024 med anledning av att Handelsgillet i Helsingfors r.f. verkat 100 år i samma lokaliteter vid Kaserngatan 23.

Ansvarig utgivare: Christian Borenus

Texter: Christian Borenus, Matts Dumell

Foto: Handelsgillet's bildarkiv, Helsingfors stadsmuseum

Redaktör: Peter Nordling

Layout: Maj-Len Roos

Tryck: Oy Painotalo tt-urex Ab, Borgå

Upplaga: 400 exemplar

Utgivare: Handelsgillet i Helsingfors r.f.
Kaserngatan 23 C
00130 Helsingfors
Tfn 09 669 798
Info@handelsgillet.fi

1924–2024 vid Kaserngatan 23

Hundra år under samma tak

Sommaren 1924 flyttade Hand­els­gil­let in som hyres­gäst på Kaserngatan 23. Det blev ett o­an­at lyckokast. Bara nio år senare kunde Gillet nämligen köpa tre femtedelar av hela fastigheten för otroliga, knappt 60 000 euro, räknat i dagens pengar.

Nyfallen snö virvlar från den svartmålade pylonen och lägger en tunn hätta på inskriften ovanför portgången. Fasader­na är läckert rödbruna som på ett pepparkakshus inför jul.

En gammal gillebroder stannar vid porten och plirar misstroget på de gyllene bok­stäverna.

– Såna nymodigheter. När jag var ung stod det Päivölä, muttrar gubben.

Bakom en glas­dörr och elek­troniska lås försöker han skymta den kära gårdsbyggnaden, sitt fritidshem. Om det inte med versaler stod GILLET ovanför porten, kunde han lika väl ha hamnat fel.

Där tidigare bilar klämdes som sillar i en burk och slaskväder brukade strimma yttersidorna smutsgrå, står nu en ung kvinna och vinkar på oldtimern bakom en enorm bardisk. Ovanför hennes frisyr frodas gröna plantor.

– Äntligen nåt klokt, menar geronten, när han kisar uppåt mot innertaket.

– Glas kan man aldrig få för mycket av!

Det är nämligen inte långt från sanningen att Hand­els­gil­lets upp- och nedgångar under de senaste hundra åren i stor utsträckning har hängt samman med utskänkning i glas. Var det inte problem med fastigheten, var det garanterat sorger med restaurangen. Men själva utskänknin­gen har sällan fallerat.

Förbuds­lag och krig

Gillet hade blivit en populär oas för affärsbiträden och handlande under förbuds­lags­tiden 1919–32. Från mitten av 20-talet steg medlemsantalet kraftigt, och det gav klirr i kassan. Naturligtvis syndade Gillet på nåden som nästan alla krogar. Saftfabrikernas alkohol­fria drycker tillverkades

Kaserngatan 25 och 23 på en bild av Eric Sundström från 1920. Notera att Gillets blivande gatufastighet fortfarande hade kvar sin ursprungliga pylon och att takhöjden var fyra våningar. (Helsingfors stadsmuseum)

i vackra buteljer som krogen sedan spetsade med sprit och whiskey.

Förbudsövervakarna slog till fyra gånger. I husundersökningarna beslagtogs all sprit, och krogen stängdes för följande månad. Efter time out fortsatte alkoholen flöda och 1930 hade medlemsantalet stigit till 901.

Följande rekordstora uppgång i medlemsantalet inträffade 1939–44. Krigstiden och åren efter vapenstilleståndet var en hektisk tid för matsalen och restaurangen. På klubb­aftnarna fanns knappt en stol ledig. Också det en följd av utskänkning.

Det sista hela krigsåret, 1943, hade Gillet 1 207 medlemmar. År 1946 närmade sig antalet det högsta någonsin, närmare 1 450. Det fanns inte

varor i butikerna och livs­medel var reglerade också på vanliga restauranger. Gilleklubben däremot hade namn om sig att bjuda på läckra rätter utan att man behövde plocka fram ransoneringskorten.

Ansvällningen ledde till att styrelsen blev tvungen att införa inskrivningsavgift och gallra i ansökningarna. Medlemmar började uteslutas. Sedan gick det bara några år innan Gillebladet 1954 skrev att Hand­els­gil­let håller på att förgubbas. Tidigare medlemmar valde utskänkning på konkurrerande restauranger.

Den nutida elegansen och förfiningen i gatu- och speciellt gårdsfastigheten skulle ha förblindat besökarna för hundra år sedan. När ordförande **Albert Boxström** väl hade ryckt upp Gillet ur det

Kaserngatan 23 innan stenhusen uppfördes 1908–09. Trähuset på bilden byggdes för handlanden Chrogelius 1822. Det bestod av bostadsvåning, affärsbod, kontor och bagarstuga. Enligt HSM är fotografen okänd, men kunde vara Signe Brander eller Ida von Gerike 1906–07, strax efter att stenhusen vid nummer 25 och 27 hade färdigställts. (Helsingfors stadsmuseum)

Innergården vid Kaserngatan 23 med ingång till biograf Kamera år 1934. Gårdsbyggnaden beställdes ursprungligen som klubbhus för Ungfinska partiet (Nuorsuomalainen Puolue). (Aarre Pietinen/Helsingfors stadsmuseum)

förnedringstillstånd klubben befann sig i efter det stora världskriget, flyttade man in i tio rum och kök vid Kaserngatan 23 den 1 juni 1924.

Gillehus med anor

Klubblokaliteterna bestod av två skilda lägenheter i första bostadsvåningen. I två månader knackade timmermännen ut väggar mellan de små rummen och först i augusti kunde föreningen slå ner sina bopålar.

Redan vid inflyttningen 1924 sonderades möjligheten att köpa eget i stället för att hyra. Hela fastigheten vid Kaserngatan 23 ägdes nämligen av ett konsortium byggmästare som hade förvärvat den via mellanhänder sedan den ursprungliga byggaren gått i konkurs.

Det var tidens melodi efter krigsslutet 1918. I kaosets

bakvatten följde förödande inflation och prisstegringar. En mängd krigstida spekulanter kom på obestånd medan de, som fortfarande fick lån, kunde köpa förmånligt.

Arkitektfirman von Essen, Kallio och Ikäläinen hade 1908 presenterat ritningar för ett nytt högkvarter för den politiska ungfinska rörelsen. Moderföreningen Suomalaisuuden Seura ry skulle verka och ha sina sammankomster i klubblokaliteter i gårdsbyggnaden, och inkomsterna från gatubyggnadens hyreslägenheter skulle finansiera partiets verksamhet.

Till det liberala Ungfinska partiet (1894–1918) hörde tidens kändaste påverkare och politiker som **Kaarlo Juho Ståhlberg**, **Eero Erkkö**, **Pehr Evind Svinhufvud**, **Lucina Hagman**, **Tekla Hultin**, **Heikki Renvall** och **Risto Ryti**.

Ungfinnarna gick (tillsammans med Svenska partiet) i bräschen mot förryskningen under ofärdsåren. Till slut ledde partiet Senaten då storfurstendömet fick sin enkammarriksdag, och fria val kunde arrangeras 1907. Under grälet mellan monarker och republikaner sprack partiet och upplöstes 1918.

Största delen av medlemmarna i Ungfinska partiet övergick till nygrundade Kansallinen Kokoomuspuolue (Nationella Samlingspartiet) medan en minoritet bildade Framstegspartiet under ledning av **Ståhlberg** och **Ryti**. Fastigheten vid Kaserngatan såldes på exekutiv auktion.

Klubbbrummen, där gillebröderna brukar samlas, hade under ett decennium varit fristad och lokal för många av 1900-talets mest prominenta influerare. Civitus oblige – gemenskap förpliktar!

Under eget tak

Tanken på eget tak grodde, och 1926 gav en av Gillets välbeställda medlemmar, direktör **Herman Sperlein**, avgörande draghjälp. Han gick in med en majoritetsandel och Gillet med cirka en tredjedel då hela fastigheten vid Kaserngatan 23 löstes in.

Gillets andel berättigade till de ursprungliga klubblokaliteterna i gårdsbyggnadens första våning. Som gemensam egen-

dom räknades fastighetens affärslokaler, en gårdskarlslägenhet och tre bostadslägenheter i gårdsbyggnaden. Det var ett kap, och ännu bättre skulle det bli tre år senare.

Den nya lokalen omfattade 13 rum och var därmed dubbelt så stor som den tidigare klubblokalen som precis hade renoverats för dyra pengar. Med donatorers hjälp kunde de nya rummen inredas. Från det skedet härstammar några bruna läderfåtöljer som fortfarande är i användning.

Under högkonjunkturen i mitten av 1920-talet blev Gillet åter beryktat för hasardspel på hög nivå, främst med biljard och kortspel typ poker. Tio år tidigare hade hasardspelet urartat till fullkomligt kaos och nepotism. Styrelsen förbjöd omgående förhöjda insatser, men spelinkomsterna förblev viktiga för Gillets ekonomi under flera år.

Den nya klubblokalen och ekonomiskt goda tider bidrog till att medlemsantalet stadigt steg. Snart började första våningen kännas trång. Då återinträdde Gillets välgörare Sperlein.

Efter intern byteshandel kunde gårdshuset byggas om till gillehus med tre våningar i egen användning 1929. De tre bostadslägenheterna övergick i Gillets ägo mot att Herman Sperlein kunde överta den tidigare klubblokalen i ga-

Karin Mascitti-Slotte målade pannåerna med Helsingforsmotiv i mitten av 1950-talet. (Helsingfors stadsmuseum)

tufastigheten. Plötsligt hade Gillet 900 kvadratmeter yta att fylla med möbler.

Det var nu Stora festsalen i andra våningen kunde skapas. Festsalen förenades med matsalen via en nybyggd korridor med bar. I första våningen inreddes rum för kansli, bibliotek och styrelsen, samt de första damtoaletterna.

Sett i perspektiv förefaller styrelsen ha varit sällsynt generös med utsmyckning och kulturella värden. Festsal och matsal fick ekparkett, väggar skyddades med panel och på matsalens övre väggar målade konstnärinnan **Karin Mascitti-Slotte** pannåer med historiska vyer från Helsingfors. Efter senaste renovering finns de på nytt att beskåda.

Köpte till vrakpris

Vid det här laget hade Handlingsgillet flyttat tre gånger och inrett i tre omgångar under bara fem korta år. Dyrt hade det också blivit. En annan skulle ha vilat på lagrarna, eller i baren. Men då majoritetsägaren Sperlein avled 1931 dök fastighetsfrågan upp på nytt.

Gillet hade ingått ett avtal med Sperlein om att den andra parten hade förtur till köp ifall någondera ville sälja sin andel. Ett år senare önskade hans änka samt svärson att sälja sina aktieinnehav. Den ekonomiska depressionen hade fått fastighetspriserna att rasa och nu erbjöds potten först till Gillet.

Första gången styrelsen behandlade ärendet var i november 1932. Det var ett gyllene tillfälle att komma över samtliga aktier i hela fastigheten. Men styrelsen fegade ur med motiveringen att föreningens skulder var betungande stora efter de senaste satsningarna. Allra roligast var svepskälet att upphävningen av förbuds-

lagen hade fått negativ effekt för klubbkrogens inkomster.

Lyckligtvis övertalade Gillets tidigare ekonom revisorer-na att uttala sig om den refuse-rade affären: "Anbudet borde inte utan vidare avfärdas" står det i revisionsberättelsen. Efter en livlig diskussion tillsattes en kommitté som mycket snabbt kom fram till att Gillet hade alla skäl att ångra styrelsens tidigare avböjande svar.

"Det stora kapital Gillet har nedlagt på sin lokal .... gör det till ett existensvillkor för Gillet att utöva obegränsad kontroll över bolaget och dess fastighet."

Hudflängningen ledde till att Gillet några månader senare köpte hela den resterande aktiestocken för en skrattretande obetydlig summa. Det visade sig att Gillet hade lyckats komma över tre femtedelar av fastigheten för endast 130 000 mark, aktier som direktör Sperlein betalat 1 040 000 mark för 1926.

Dåtida 130 000 mark motsvarar drygt 57 000 euro i 2022-års penningvärde, enligt Statistikcentralen. Det var alltså fråga om ett vrakpris. Fastighetsfrågan hade löst sig på ett svindlande sätt för all framtid – eller så trodde man för nittio år sedan.

Bio blev teater

Under 1950- och 60-talen fortskred gillelivet utan större reparationer i fastigheten. Det var fortfarande brist på både byggnadsmaterial och pengar. Bombningarna 1942 och 1944 hade skadat lägenheter och krossat över 1 300 fönster-rutor, men blesyrerna ersattes av Krigsskadeföreningen. I övrigt ansågs fastigheten vara i tillfredsställande skick, precis som hundratals andra äldre stenhus efter krigsåren.

I gårdshuset hade Cinema Kamera med hundra sitt-

Donatorernas rum med elva hedrade bidragsgivare i ramar. Bilden tagen i början av 1970-talet. (Gillet's arkiv)

platser funnits sedan 1925. År 1949 övertogs lokalen av Lilla Teatern under ledning av **Vivica Bandler**. När Lillans nya teatersal blev färdig 1962 fortsatte Pikku-Lillan spela ända till maj 1972.

Under Bandler's ledning omvandlades dåvarande Lilla festsalen till Club de Sauna

under några olympiska veckor 1952. En skum gård, vindlande trappor, yppiga bastubilder, utländska gäster och tillstånd att hålla öppet till 04 på morgonen garanterade framgång. Men det blev ingen fortsättning då Gillets styrelse ansåg att rummet behövdes för eget bruk.

Handlingsgillet började på nytt hyra ut sina restauranglokaliteter 1985. Den första gourmetkrogen Céline efterträddes 1988 av gourmetkrogen Capitol. Kundrusning blev det först då Capitol ersattes av Cantina West i april 1991. (Gillet's arkiv)

Glasmålningarna från 1950-talet restaurerades i samband med totalrenoveringen 2019-21. (Gillet's arkiv)

Av bestående värde blev de glasmålningar som i början av 1950-talet donerades först till styrelserummet och senare även till trappuppgången. I samtliga fall hette konstnären **Gunnar Forsström**. Målningarna gjorde han på katedralglas med blyinfattning.

Sorgebarnet

Gillet's ständiga sorgbarn har varit restaurangrörelsen. Efter skandaler med spritfusk

och oenigheter med diverse restauratörer beslöts 1964 att krogen ska drivas i egen regi. Det blev en långkörare i kraftiga förluster som till slut höll på att knäcka föreningens ekonomi. Sista hela året med krog i egen regi resulterade i en förlust på 110 000 euro i dagens penningvärde.

Efter tjugoen år som krögare beslutade styrelsen att inte längre fortsätta sponsora medlemmarnas krogbesök.

Budet skulle ges till privata entreprenörer. Men för att kunna överföra verksamheten till utomstående krävde myndigheterna reparationer och effektivare ventilation. Den utvalde krögaren, **Fredrik Selin**, krävde för sin del sanering av hela gårdsbyggnaden.

Saneringen blev en dyr historia men utgifterna svaldes, eftersom gourmetkrogen Céline förutspåddes bli en succé och generera stora vinster.

Mycket riktigt valdes den till årets bästa restaurang 1986. Den ekonomiska framgången uteblev emellertid, och samma öde gick också följande gourmetkrögare till mötes.

År 1990 fick dåvarande gillekrögaren **Magnus Lundström** nog av den olönsamma gubbrestaurangen och satsade på ett mexikanskt koncept. Cantina West öppnade i april 1991 och blev så populär att den kultförklarades och höll öppet tills totalsaneringen av gårds huset satte stopp i juni 2019.

Fastighet på fall

Att sköta en stor fastighetsmassa skiljer sig i princip inte från att dras med ett egnahemshus. "Det är inte lätt att vara villaägare i dessa dagar" visste Claes Andersson i sin diktsamling 1969. Det kräver ständiga reparationer. Under 1980-talet började det gå upp för Handelsgillet att kontorslokalerna i gatufastigheten hade negligerats och blivit så nedgångna att de var svåra att hyra ut.

Bo Finne skriver i Handelsgillet 160-års historik att gatuhuset hörde till en försvinnande andel på tre procent av huvudstadens hus utan varm-

Gillehuset

De nuvarande stenhusen på tomt nummer 5 i kvarteret Tummlaren uppfördes 1908-09.

Byggherre var liberala Nuorsuomalainen Seura ry, en partiorganisation som försattes i konkurs efter författningsfejden 1918. Största delen av medlemmarna övergick till Nationella Samlingspartiet. En minoritet bildade Nationella framstegspartiet under ledning av **K.J. Ståhlberg**.

År 1920 revs gatubyggnadens kännsypaka portforn

då vindsvåningen byggdes om till ateljé och blivande affärslokaler.

Handelsgillet i Helsingfors rf flyttade in som hyresgäst i gatubyggnadens första bostadsvåning den 1 juni 1924.

I september 1926 blev Gillet ägare till gårdsbyggnadens första våning samt delägare i bostadsaktiebolagets affärslokaler. Aktierna överlämnades i januari 1927.

År 1929 renoverades hela

gårdsbyggnaden till ett Gillehus i tre våningar i egen användning. Gillet förfogade över 900 kvadratmeter.

Majoritetsägaren, gillebroder **Herman Sperlein**, avled 1931. Hans änka erbjöd Gillet att köpa resten av aktieinnehavet i Kaserngatan 23. Styrelsen tackade nej. År 1933 togs frågan upp på nytt, och det ledde till att Gillet blev ensam innehavare av gatu- och gårdsbyggnaderna den 1 juni 1933.

Natten till den 27 februari

1944 träffade en flygbomb Kaserngatan utanför biograf Savoy. Gillet's fastighet fick 1 320 fönsterrutor krossade, men personskador undveks.

I november 1949 var det urpremiär för Lilla Teatern i biograf Cinema Kameran gamla lokal med hundra sittplatser. Pikku-Lillan spelade i gårdsbyggnaden ända till slutet av maj 1972.

År 1975 byggdes en ny mathiss och samtidigt fick gårdsbyggnaden varmvatten. Två år senare installe-

vatten. Fastigheten saknade också maskinell ventilation, toaletterna var arkaiska och rörnätet från 1908.

Föreningsbyråkratin malde tre år innan medlemskåren kunde övertygas om att Gillets ekonomi var körd i botten. Konkursen bankade på dörren och goda råd var dyra. Restaurangen hade under flera år dragit ner finanserna, hyresinkomsterna var hotade och hela landet stod på tröskeln till en ekonomisk depression.

År 1990 fick nytillträdde ordföranden **Berndt-Johan von Konow** misstroende av föreningsmötet då han och styrelsen föreslog att totalsaneringen skulle bekostas med försäljning av de två översta våningarna i gatufastigheten. B-J von Konow är antagligen den ende ordföranden som någonsin fått misstroende och därefter återvalts enhälligt.

von Konow var proffs i fastighetsjuridik och han hade djupa kontakter i finansvärlden. Till slut lyckades han utverka 6 miljoner mark i banklån samt garantier för inlösning av högst 49 procent av kontorslokalerna. Lyckligtvis hade ingenjör **Birger**

Mickwitz handplockats till byggnadskommittén. Han kom att svara för planeringen och logistiken så att till och med byggfirman blev imponerad.

I maj 1992 fick saneringsplanen godkänt och den slutfördes följande år. Slutresultatet var en förnyad huskropp med pylon, nya hyresgäster, pengar på banken samt ett beslut om att Handelsgillet inte behövde betala skatt för hyresinkomster. Men en del av den ursprungliga fastighetsmassan hade gått förlorad.

Kulturhistoria

Strax före millennieskiftet fick Gillet antligen en långvarig hyresgäst i Miljöministeriet, som flyttade in i över 600 kvadratmeter. Men samtidigt pekade en färsk konditionsundersökning på att fastighetsägaren borde förbereda sig för sanering av vattenrör, avlopp och elnät. Mest brådskande var det med fasad- och takreparationer.

År 2001 täcktes klubbhuset och gatufastigheten in i byggställningar och plastskydd. Rappning, stuprör och fönsterkarmar förnyades. Den ursprungliga färgtonen och fasadens ornament godkändes

av Museiverket och slutresultatet blev en kulturhistorisk gärning. Kostnaderna steg avsevärt över det budgeterade. Samma trend upprepades i trapphussaneringen.

För att täcka kostnaderna upptogs igen nya lån, men en betydande del av kostnaderna kunde finansieras med externa bidrag. Under åren har många gillemedlemmar hjälpt till med att samla in miljoner euro för nödvändiga utgifter. Därtill har Gillet fått frikostiga bidrag för sanering och verksamhet av centrala finlandssvenska fonder och stiftelser.

Det här finansiella stödet baserar sig delvis på att ett åttiotial finlandssvenska föreningar har nyttjat Gillets lokaliteter för sin verksamhet.

Storsanering 2019-2021

År 2019 påbörjade Gillet sitt genom tiderna största fastighetsprojekt, hela fastigheten sanerades, och då byggdes gårdsfastighetens översta våning också om till tio hotellrum. Den här saneringen är det som betytt mest för att föreningen kan fortsätta att verka under samma tak.

Men projektet var allt annat än en dans på rosor.

Under rivningsskedet i gårdsfastigheten upptäcktes asbest, kreosot, fuktskador och till slut läckage i taket. Saneringen av resten av Gillehuset, inklusive glastak och restauranglokaliteter försenades därför kraftigt och blev avsevärt dyrare än beräknat. Saneringsprojektet kostade till slut cirka 8,7 miljoner euro efter att Gillet fick tillbaka drygt 500 000 euro i moms av skattemyndigheten.

För att klara skivan blev Gillet tvunget att realisera hela sitt innehav i affärslokalerna i gatufastigheten.

Det goda är att Gillet fortsättningsvis äger den totalrenoverade gårdsbyggnaden samt tomtmarken både under gatu- och gårdsbyggnaden. Äldringen kan njuta sitt otium.

Text: Matts Dumell

Källor:

Lantmäteriverkets arkiv, Helsingfors byggnadstillsyn, Helsingfors stadsmuseums arkiv, Handelsgillet bildarkiv, L.G.Bonds-dorffs historik om Handelsgillet 1857–1957, Sven Siréns historik 1957–1982 samt Bo Finnes 160-års historik 1857–2017.

rades en personhiss. Bägge reparationerna ansågs vara rekorddyra.

År 1976 flyttade långvariga hyresgästen Dansk klub till nybyggt i Haga. Därmed frigjordes åter det största kabinettet, Donatorernas rum, för Gillet och restaurangen.

År 1985 avslutade Gillet sin kraftigt förlustbringande verksamhet som restauratör. Den nya krogchefen **Fredrik Selins** gourmetkrog "Céline" valdes följande år till årets restaurang. Lyckan varade ett år.

I december 1988 invigdes följande gourmetkrog, Capitol, efter en dyr sanering som Gillet betalade. Också det gick trögt och lyckan vände först med succéformatet Cantina West som ersatte Capitol 1991.

Den "förra storsaneringen" kallas händelserna 1992 då gatufastigheten snyggades upp och fick både ventilation och varmvatten. Styrelsen utverkade fullmakt att uppta nya lån för 6 miljoner mark och sälja ut högst 49 procent av den totala ytan

i gatufastigheten. Utåt var den största förändringen att det läckra tornet, pylonen återuppstod 1993.

År 2001 återställdes de ursprungliga färgtonerna på fasader och i trappuppgångar. Ovanför portingången uppsattes skylten GILLET i guldbokstäver. Under den står fastighetens ursprungliga namn Päivölä.

Under åren 2019–20 byggdes gårdsfastighetens översta våning om till tio hotellrum. Projektet försenades kraftigt och

blev till slut betydligt dyrare än beräknat. För att täcka överskridningar av budgeten avyttrade Handelsgillet sina kvarvarande 62 procent av aktierna i gatufastighetens affärslokaler och kontor 2021.

Hösten 2021 återupptog Handelsgillet verksamheten i nyrenoverade lokaliteter. Festsalen och Klubbrummet hade återvänt till andra våningen, med finkänsligt renoverade pannåer och glasmålningar.

MD

GILLET

HÄNDLIGILLET

HÄNDLIGILLET

